

Europoslanec Ivan David: Kypr požádal Rusko, aby se ujalo role mediátora sporu s Tureckem a Francie nabídla Kypru vojenskou pomoc proti “třetí zemi”

- CZ24 News | 3. srpna 2020

KYPR/RUSKO: Kyperský prezident Nikos Anastasiades telefonicky požádal ruského prezidenta Vladimíra Putina, aby pomohl přesvědčit Turecko, aby zastavilo své „nezákonné činnosti“. Rovněž zopakoval svou vůli pokračovat v rozhovorech o uskutečnitelném řešení kyperského problému. Podle kyperského deníku Ekathimerini šéf ruské federace slíbil, že „zasáhne proti porušení kyperských výsostných vod (VEZ)“.

Mluvčí kyperské vlády Kyriakos Kousios uvedl ve čtvrtek, že ruský ministr zahraničí Sergej Lavrov navštíví Kypr 8. září za účelem „podrobnějšího přehledu vývoje“ a projednání „společné akce“ pro mír a stabilitu ve východním Středomoří.

Kreml podle tiskové zprávy agentury TASS uvedl, že oba vůdci „podrobně diskutovali o současných otázkách interakce Rusko-Kypr v různých oblastech a zdůraznili potřebu zlepšit smluvní právní rámec dvoustranných vztahů, a to i v oblasti financí a investic“.

Diskutovali také o „regionální agendě, včetně vývoje ve východním Středomoří a perspektivách kyperské dohody“.

Podle americké agentury Bloomberg Evropa i USA vyklízejí Rusku prostor při sporu o plyn v Egejském moři. V době hrozící eskalace, kdy Turci vyhrožují, že pokud jim někdo bude bránit v těžbě plynu v okolí ostrova Kastellorizo či Kypru, znovu „ohřejí tamější vody“, se nabízí otázka, kdo se zhostí role vyjednavče. Bloomberg se ptá, zda by to mohly být Spojené státy jako v době „krize Imia“, kdy ukončení sporu zprostředkoval prezident Bill Clinton. A hned si odpovídají, že vzhledem k předvolebnímu boji v USA „nemá Trumpova administrativa kapacitu k vyřešení krize“. Podle nich by se role zprostředkovatele mělo ujmout Německo, coby momentálně předsednický stát EU. Německo je prý také životně důležitým obchodním partnerem obou států.

Agentura Bloomberg ale konstatuje, že „Rusko je schopným prostředníkem a Západ prezentuje ve všech oblastech momentálně oslabené Německo jakožto země, která má nahradit USA, v naději, že volby vyhraje demokratický Biden. V takovém případě Deep State vrátí Washington na protiruskou cestu, což přerušil Donald Trump, který, aby oslabil Deep State internacionalistů (Obama, Hillary atd.), se rozhodl soustředit na vnitřní záležitosti a ponechat prostor Rusku, mimo jiné i ve Středozemním moři. Podle Henryho Kissingera – kdo ovládá Středozemní moře, ovládá planetu.“ Mezitím přistoupila k různé reakci ohledně turecké hrozby Francie. Podle řeckého webu el.gr „se zdá, že Anastasiadisova poslední návštěva v Paříži posouvá francouzsko-kyperskou alianci na jinou úroveň. S odkazem na kyperský tisk odhaluje požadavek francouzské vlády ke koncesi na využití pozemků v přístavu Limassol s cílem vybudovat zde zvláštní námořní základnu. Paříž v podstatě požaduje, aby byl přístav Limassol využíván francouzskými válečnými loděmi. Zároveň může stejná dohoda zahrnovat i leteckou základnu „Andreas Papandreou“ v Pafosu.

V obou částech nově se objevující dohody je reakce Kypru „mimořádně pozitivní“, přičemž není vyloučeno, že v blízké budoucnosti se Anastasiadis a Macron sejdou k vyřešení dalších „podrobností“. Kypr se zjevně drží hesla, že „nepřítel mého přítele je můj přítel“ a chce maximálně využít prudké zhoršení vztahů mezi Ankarou a Paříží. Pro připomenutí – francouzský a turecký prezident si nedávno vyměnili „ostrá slova“ ohledně pašování zbraní do Libye.

Po zkušenostech z posledních dnů se vstupem „Barbarosu“ do kyperské výhradní ekonomické zóny a tureckými hrozbami je tedy Kyperská republika připravena využít všechny možnosti eventuální dohody, kde výhody zdaleka převáží nad nevýhodou, že Limassol se stane v podstatě francouzskou

základnou ve východním Středomoří. Jak píše kyperský web „Kathimerini tis Kyprou“, výměnou za postoupení přístavu Limassol a letecké základny v Pafosu bude poskytování vojenské pomoci Francií v případě útoku ze třetí země. Každý chápe, že tato „třetí země“ není nikdo jiný než Turecko. Horké léto ve východním Egejském moři zdaleka nekončí a bezpochyby na něj bude navazovat neméně horký podzim. Evropa, zdá se, s jedinou výjimkou, bude nečinně přihlížet, jak Turecko jako člen NATO ohrožuje druhého člena NATO Řecko. Kypr požádal o pomoc prezidenta Putina, stejně jako to nedávno udělal řecký premiér Mitsotakis.

Na EU a německé předsednictví Evropské radě se Kypr už oprávněně nespolehá. Skandální vystoupení vysokého představitele pro zahraniční a bezpečnostní politiku Josepa Borrellu a spolkového ministra zahraničí Heiko Maase o tom, že Řecko se musí podělit s Tureckem o své nerostné bohatství varuje, že tudy cesta k bezpečí a stabilitě nevede.

Podle tureckého ministra obrany Hulusi Akara mělo pod německým předsednictvím dojít k jednáním s Athénami, které by bylo pro Turecko „výhodné“. Akar také zopakoval, že jeho země nebude dělat kompromisy ohledně Kypru, východního Středomoří a v Egejského moře, což také může znamenat odstoupení části ropných a plynových polí Turecku. Nic jiného by pro Turecko „výhodné“ nebylo.

Ivan David